

امنیت شبکه

علیرضا سلطانی نشان

98111033302016

ترم 4

استاد: مهدی احمدی

تسک اول

تحقیق، شبکه TAN و DMZ

لیست مطالب

۲..... در شبکه های کامپیوتری DMZ به چه معناست؟

۵..... شبکه TAN از نظر اندازه و مقایسه:

در شبکه های کامپیوتری DMZ به چه معناست؟

توضیح مختصری از درک، شاولند:

DMZ از سرکلمات **Demilitarized Zone** گرفته شده، یک شبکه غیر نظامی شده است که از دیگر شبکه ها جدا می باشد. بسیاری از سازمان ها و شرکت ها به دنبال این هستند که شبکه داخلی خود، که معمولا از LAN استفاده می کنند را از شبکه اینترنت جدا نمایند، ممکن است در ابتدا فکر کنید که برای کنترل بروی شبکه این عمل را انجام می دهند. این امر باعث می شود که امنیت بیشتری برقرار شود چرا که آن ها با این کار شبکه شرکت یا سازمان را از شبکه عمومی (اینترنت) جدا می کنند. ممکن است بگویید به چه دردی می خورد؟ باید گفت این عمل باعث می شود که یک ماشین خاص از شبکه (شبکه های دیگه) جدا شود و بتوانیم آن را به خارج از محیط محافظت فایروال قرار داد، که بطور کلی می توان گفت هدف از تشکیل آن ایجاد امنیت بیشتر در شرکت ها و سازمان هاست.

فلسفه:

در سال **1950** جنگی خونین بین دو کشور، کره شمالی و کره جنوبی ایجاد شد که در طی آن اتفاقات مختلفی رخ داد، سازمان ملل متحد یک پیشنهادی را صادر کرد که بین این دو کشور یک منطقه ای را ایجاد کنند

که مردم بتوانند در آن منطقه امرار و معاش خودشان را انجام بدهند چرا که هر دو کشور داشتند از هر نظر از جمله جنبه اقتصادی بسیار وضعیت می‌شدند، این پیشنهاد باعث شد که مردم دو کشور در حالی که هیچ کدامشان به یکدیگر اعتمادی نداشتند با هم دیگر در یک منطقه ای به دور از جنگ و خون ریزی منطقه غیر نظامی با یکدیگر تعامل و امرار معاش خود را انجام بدهند. این فلسفه نیز در مورد DMZ یا یک منطقه غیر نظامی صادق است، چرا که در حالی که اعضای شبکه به هیچ کدام یعنی هم به شبکه داخلی خودشان Local و هم به شبکه public یا اینترنت اعتماد ندارند، بتوانند در یک محیطی اجازه برقراری ارتباط داشته باشند، شبکه DMZ یک نوع الگوی طراحی شبکه هاست بطوری که اجازه نمی‌دهند هیچ کسی به شبکه DMZ از خارج (اینترنت) وارد شود و باعث از بین رفتن اعتماد و امنیت شبکه شود در همین راستا از داده ها و اطلاعات سازمان میتوان محافظ کرد.

ساختار DMZ معمولا توسط فایروال ها یا Proxy server هایی طراحی و پیاده می‌شود که در لایه های مختلفی از شبکه قرار میگیرند. در یک ساختار DMZ ساده یک سرور با نام Host معرفی می‌شود که تمام request هایی که کاربران دارند (که معمولا باز کردن وب سایت ها هستند) به سمت Host خواهد آمد، این Host درخواست ها را به سمت شبکه public یا همان اینترنت هدایت میکند و Response ها را توسط همان جلسه ای که بین کاربر و سرور ایجاد شده بود را ارسال خواهد کرد. در این نوع از ارتباط در این شبکه بسیار ساده، هیچ کسی نمیتواند از بیرون به شبکه داخلی سازمان ارتباط برقرار کند. حالا هر کاربری که در شبکه خارجی اینترنت قرار داشته باشد، فقط میتواند در خواست های خودش را به Hostی که برای شبکه DMZ استفاده می‌کنیم ارسال کند، و به هیچ وجه نمیتوان به شبکه داخلی دسترسی پیدا کند.

آن صفحات وبی که قرار است به عنوان پاسخ به کاربران درون شبکه ای نمایش داده شود در آن سرور عنوانی Host قرار میگیرد و به صورت مستقیم اجازه دسترسی کاربران را به این وب سایت ها نمی‌دهد، به همین خاطر اگر هکر بتواند وارد این Host شود و بخواهد تخریب اطلاعاتی خود را انجام دهد، نمیتواند کاری کند چرا که در این محل هیچ دسترسی به اطلاعات وجود ندارد.

از نظر امنیتی، میتوان DMZ را یک نوع کانفیگ ادونس در فایروال دانست، در تنظیمات DMZ کامپیوتر های کلاینتی که در شبکه داخلی قرار دارند در پشت فایروال قرار می‌گیرد، که این فایروال به شبکه اینترنت یا شبکه عمومی متصل است. از طرفی دیگر چند سرور هم بعد از فایروال قرار دارند که در شبکه لوکال نیستند، این سرور ها بعد از فایر وال قرار می‌گیرند که request های کاربران داخلی را همانطور که در بالاتر توضیح دادم از شبکه داخلی دریافت کرده و بعد آنها را به شبکه public اینترنت می‌فرستد.

نکته مهمی که باید در این بین اشاره کنم آن است که واژه DMZ را معمولا در بسیاری از مودم ها و روتر های خانگی و غیره مشاهده کرده ایم، اما در حقیقت آن ها DMZ نیستن بلکه فقط قابلیت پشتیبانی

از این نوع کانفیگ را دارند. این نوع تجهیزات با طراحی واقعی DMZ در ساختار های سازمانی به کلی متفاوت هستن، آنها فقط چند تا Rule هایی از پیش تنظیم شده هستند که با DMZ که در سرور ها و تجهیزات سازمان ها طراحی می شود متفاوت است.

برخی از نکات:

دسترسی ارتباط فقط درون شبکه DMZ است که بصورت محدود عمل می کند. DMZ شبکه کوچک و مازولار بین اینترنت و شبکه خصوصی که میتوان در هر قسمتی از سازمان آنرا لحاظ نمود. شبکه DMZ مالکی ندارد. حد وسط نه مثل شبکه داخلی ایمن است، نه مثل اینترنت public ناامن باشد.

شبکه هایی مانند سرور های ایمیل و DNS شبکه هایی هستند که پتانسیل زیادی دارند که مورد حمله قرار بگیرند، به همین خاطر به دلیل حمله و نفوذ پذیر بودنشون تو زیر مجموعه DMZ قرار میگیرند. تعداد هاست ها محدود، ارتباط بین DMZ و public net هم محدود شده است، تا امن باشه و برای استفاده از یکسری سرویس های خاص هم مناسب باشه،

اجازه ارتباط DMZ به داخل و خارج ، در صورتی که فایروال ترافیک کلی بین سرویس های DMZ و Client ها رو (عامل مخرب کنترل) کنترل کنه، و یه فایروال دیگه ای وجود داره که از DMZ در برابر شبکه خارجی محافظت کنه.

امکان اسنیف شدن باز هم پابر جا هست. سرویس های خارجی در DMZ هم موجوده، که باعث امن شدن بستر برخی از سرویس های ضروری می شود.

Tiny Area Network (TAN)

New Word Suggestion

Noun - IT

Additional Information

"A TAN, short for Tiny Area Network, is a small LAN (Local Area Network)) that only has a few nodes and is typically found in home or small office environments."

Submitted By: Pivot - 21/05/2017

از نظر کلی با توجه به نتایجی که در گوگل بدست آمد، آن است که شبکه TAN یک شبکه Tiny و کوچولو حتی از شبکه LAN کوچکتر است، که معمولاً بین دستگاه‌های اندکی که در خانه یا در محیط اداری یافت می‌شوند مورد استفاده قرار می‌گیرد.

علاوه بر ترجمه متن بالا می‌توان گفت، یک شبکه TAN یا Tiny Area Network در حالت ساده یک شبکه LAN خیلی کوچک است، (بطوری که در مباحث LAN بیان شده است که یک شبکه کوچک محلی درون ساختمانی می‌باشد) TANها در خانه‌ها، محل‌های اداری خانگی و کسب و کارهای کوچک محبوب شده‌اند. منافع زیادی برای داشتن یک شبکه TAN وجود دارد، شبکه شما کامپیوترها را قادر می‌سازد که با بالاترین سرعت، مودم‌ها، روترها و پرینترها و فایل‌ها را به اشتراک بگذاریم.

زمانی که شما در کامپیوترهای خود از شبکه اینترنت استفاده می‌کنید که بتوانید ایمیل‌هایتان را ارسال کنید یا اینکه در برخی از خانه‌ها بسیاری از افراد هستند که به بازی‌های آنلاین می‌پردازند با خانواده خودشان، با یک شبکه TAN شما می‌توانید از نرم‌افزارهای روتر یا پروکسی سرور خود، که امکان اتصال به اینترنت را در میان سایر کامپیوترهای شبکه را فراهم می‌کند، به طور کامل و صریح استفاده کنید. به این ترتیب، همه افراد در شبکه می‌توانند همزمان از مکان‌های مختلف اینترنت دیدن کنند.